

Att Hålla Fast vid Sunnah

– Och Hur Vanligt dess Övergivande är i Vår Tid

Imām Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī

Ett kortfattat uttalande om relevansen av att undvika och varna mot alla typer av religiös innovation och att hålla fast vid Sändebudets (ﷺ) väg.

Allāhs Sändebud (صلى الله عليه وسلم) sade:

”Jag råder er att frukta Allāh och att visa lydnad även om en slav blir er ledare. Sannerligen ska de bland er som lever (länge) se stor kontrovers, så ni måste hålla fast vid min Sunnah och vid de rättleda Kalifernas sunnah — bit fast vid den med era kindtänder. Akta er för nyuppfunna frågor, ty varje uppfunnen fråga är en innovation och varje innovation är vilseledande, och varje vilseledande är i Helveteselden.” ^[1]

Detta är bland de viktiga ḥadīth som uppmuntrar muslimerna att hålla fast

vid Profetens (صلى الله عليه وسلم) Sunnah, de rättleda Kaliferna och de som vandrar deras väg. Denna ḥadīth förbjuder också alla former av religiös innovation och bedömer dem alla som vilseledande, även om människor uppfattar dem som goda, som det autentiskt är etablerat från Ibn ‘Umars (رضي الله عنهما) ord.^[2]

Dessutom är de ḥadīth som otvetydigt förbjuder religiös innovation talrika och välkända. Trots det har majoriteten av muslimerna idag vänt sig bort från dem, utan någon distinktion i det avseendet mellan vanligt folk och de kunniga, utom ett fåtal bland dem. Faktum är att många av dem till och med uppfattar förfrågan, undersökning och forskning i sådana frågor som bland de mest triviala angelägenheterna.

De betraktar det att skilja sunnan från innovation som något som orsakar fitnah (sående av oenighet och splittring), splittrar muslimernas led. De råder folket att fullständigt överge alla sådana frågor och råder varandra att fullständigt undvika diskussionen av varje fråga i vilken det finns en skillnad i åsikt, glömmades, eller låtsades att glömma, att bland frågorna om åsiktsskillnader mellan Sunnans Folk och Innovationens Folk finns uttalandet om tawḥīd (Lā Ilāha Illā Allāh).

Ty de förstår inte att detta uttalande förpliktar till att dyrka Allāh ensam, och att det är otillåtet att rikta någon form av dyrkan till annan än Honom, som att åkalla de döda bland de rättfärdiga i tider av svårighet och söka deras påstådda hjälp:

﴿ ۱۰۴ وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴾

”Medan de tror att de förvärvar gott genom sina gärningar!” [Al-Kahf, 18:104]^[3]

Slutnoter:

^[1] Autentisk: Insamlad av Abū Dāwūd: 4607 och al-Tirmidhī: 2676, och al-Albānī bedömde den som autentisk i Ṣaḥīḥ Sunan Abī Dāwūd.

^[2] Autentisk: Insamlad av al-Marwazī i al-Sunnah: 83. Al-Albānī bedömde berättelsen som autentisk här, och Shaykh ‘Abd al-Muḥsin al-‘Abbād sade att dess berättarkedja är autentisk i al-Radd ‘Alá al-Būṭī wa al-Rāfi‘ī: 49. Dess ordalydelse är: ”Varje innovation betraktas som en form av vilseledande, även om människor uppfattar det som något gott.”

^[3] Silsilat al-Aḥādīth al-Ṣaḥīḥah 6: 527.